

Nội dung bài viết

1. [Những tác phẩm thơ hay nhất của Bùi Giáng đi cùng năm tháng](#)
 1. [Bài: Mắt buồn](#)
 2. [Bài: Ai đi tu](#)
 3. [Bài: Phụng Hiến](#)
 4. [Bài: Chào Nguyễn Xuân](#)
 5. [Bài: Bên quán cà phê](#)
 6. [Bài: Mai sau em về](#)
 7. [Bài: Vì sao khùng](#)
 8. [Bài: Ngày nay ngày mai](#)
 9. [Bài: Rong chơi](#)
 10. [Bài: Từng cơn](#)
 11. [Bài: Tình yêu \(I\)](#)
 12. [Bài: Gái bờ mương](#)
 13. [Bài: Lời sơn nữ](#)
 14. [Bài: Mông](#)
 15. [Bài: Chuyện chiêm bao 01](#)

Bùi Giáng, là nhà thơ, dịch giả và là nhà nghiên cứu văn học của Việt Nam. Các bút danh khác của ông là: Trung niên thi sĩ, Thi sĩ, Bùi Bàn Dúi, Bùi Văn Bốn, Vân Mông,...

Bùi Giáng đã đi qua đời sống như một cuộc dạo chơi, cách ông viết, dịch sách, hay làm thơ đều nhẹ tênh, không chủ đích, không màng danh lợi. Hãy cùng chúng tôi điểm lại [một số tác phẩm thơ hay nhất của Bùi Giáng](#) tại bài viết dưới đây.

Những tác phẩm thơ hay nhất của Bùi Giáng đi cùng năm tháng



Chân dung nhà thơ Bùi Giáng

Bài: Mất buồn

Bóng mây trời cũ hao mòn
 Chiêm bao não động riêng còn hai tay
 Tắm thân với mảnh hình hài
 Tắm thân thể với canh dài bão giông
 Cá khe nước cống lên đờng
 Ruộng hoang mang khóc đêm mùng một giêng
 Tạ từ tháng chạp quay nghiêng
 Âm trang sử lịch thu triền miên trôi

Bỏ trắng gió lại cho đời
 Bỏ ngang ngựa sóng giữa lời hẹn hoa
 Bỏ người yêu bỏ bóng ma
 Bỏ hình hài của tiên nga trên trời

Bây giờ riêng đối diện tôi
Còn hai con mắt khóc người một con

Người: Bùi Giáng, *Mưa nguồn*, NXB Hội nhà văn, 1993

Bài: Ai đi tu

Trời sầu đất muộn thế ru
Ban đầu em đã đi tu vội vàng
Chân trời oán hận tràn lan
Lỗi từ phương trượng u hàn niêm hoa
Bây giờ nói lại người ta
Gẫm rằng thiên hạ ai là đi tu.

Bài: Phụng Hiến

*Con có nghĩ: ắt là phải thế
Một đôi lần con ghì siết hai tay
Nàng thơ đẹp của trần gian ứa lệ
Bảo con rằng: hãy nhớ lấy phút giây
B.G.*

Ngày sẽ hết tôi sẽ không ở lại
Tôi sẽ đi và chưa biết đi đâu
Tôi sẽ tiếc thương trần gian mãi mãi
Vì nơi đây tôi sống đủ vui sầu

Cây và cối bầu trời và mặt đất
Đã nhìn tôi dưới sương sớm trăng khuya
Mở buồng phổi đón gió bay bát ngát
Dừng bên sông bến cát buổi chia lìa

Hoàng hôn xuống, bình minh lên nhịp nhịp
Ngàn sao xanh lùi bước trước vừng hồng
Ngày rực rỡ đêm êm đêm kế tiếp
Đón chào tôi chung cười khóc bao lần

Tôi đã gửi hồn tôi biết mấy bận
Cho mây xa cho tơ liễu ở gần
Tôi đã đặt trong bàn tay vạn vật
Quả tim mình nóng hổi những chờ mong

Sông trắng quá bảo lòng tôi mở cửa

Trăng vàng sao giục cánh mộng tung ng ần
Gió thổi giập lùa mơ vào bốn phía
Ba phương trời chung gục khóc đêm giông

Những giòng lệ tuôn mấy lần khắc khoải
Những nụ cười tròn mấy bận hân hoan
Những ngoảnh mặt im lìm trong ái ngại
Những bắt tay xao động với muôn vòn

Những người bạn xem tôi như ruột thịt
Những người em dâng hết dạ cho tôi
Những người bạn xem tôi là cà gặt
Những người em không vẹn nghĩa mất r ồi

Tr ần gian hỡi? tôi đã về đây sống
Tôi đã tìm đâu ý nghĩa l ần than
Tôi ngẩng mặt ngó ngàn mây cao rộng
Tôi cúi đầu nhìn mặt đất thấp đen

Tôi chấp thuận trăm lần trong thốn thức
Tôi bàng hoàng hốt hoảng những đêm đêm
Tôi xin chịu cu ồng si để sáng suốt
Tôi đui mù cho thoả dạ yêu em

Tôi tự nguyện sẽ một l ần chung thủy
Qua những l ần bu ần tủi giữa đảo điên
Thân xương máu đã đành là uỷ mị
Thì xin em cùng lên thác xuống gh ềnh

Em đứng mũi anh chịu sào có vững
Bàn tay bưng đĩa muối có chấm gừng
Tôi đã nguyện yêu tr ần gian nguyện vẹn
Hết tâm h ồn và hết cả da xương

Xin yêu mãi yêu và yêu nhau mãi
Tr ần gian ôi! cánh bướm cánh chu ền chu ền
Con kiến bé cùng hoa hoang cỏ dại
Con vi trùng cùng sâu bọ cũng yêu luôn

Còn ở lại một ngày còn yêu mãi
Còn một đêm còn thở dưới trăng sao
Thì cánh mộng còn tung lên không ngại

Nú trời xanh tay với kiếng chân cao

Nhưng em hỡi tr ần gian ôi ta biết
Sẽ r ồi ra vĩnh biệt với người thôi
Ta chết lặng bó tay đ ầu lắc
Đài xiêu ôi xuân sắp rụng mất r ồi

Đêm ứa lệ ph ồng mi hai mắt
Bàn tay ta nhỏ như lá cây khô
Mình hoa rã đ ằm đ ầy sương theo móc
Đỡ làm sao những cánh tiếp nhau rơi

Ta gửi lại đây những lời áo n ăo
Những lời yêu thương phụng hiến cho em
R ồi ta gục đ ầu trên trang giấy h ảo
Em bảo rằng

- Đừng tuyệt vọng nghe không
Còn trang thơ thắm lại với trời h ồng

Người: Bùi Giáng, *Mưa nguồn*, NXB Hội nhà văn, 1993.

Bài: Chào Nguyên Xuân

Xin chào nhau giữa con đường
Mùa xuân phía trước miên trường phía sau
Tóc xanh dù có phai màu
Thì cây xanh vẫn cùng nhau hẹn rằng

Xin chào nhau giữa lúc này
Có ngàn năm đứng ngó cây cối và
Có trời mây xuống lân la
Bên bờ nước có bóng ta bên người

Xin chào nhau giữa bàn tay
Có năm ngón nhỏ phơi bày ngón con
Thưa rằng những ngón thon thon
Chào nhau một bận sẽ còn nhớ nhau

Xin chào nhau giữa làn môi
Có h ồng tàn lệ khóc đời chứa cam
Thưa rằng bạc mệnh xin kham

Giờ vui bất tuyệt xin làm cỏ cây

Xin chào nhau giữa bụi đ`ây
Nhìn xa có bóng áng mây nghiêng đ`âu

Hỏi rằng: người ở quê đâu
Thưa rằng: tôi ở rất lâu quê nhà
Hỏi rằng: từ bước chân ra
Vì sao thấy gió dần xa dậm dài
Thưa rằng: nói nữa là sai
Mùa xuân đương đợi bước ai đi vào
Hỏi rằng: đất trích chiêm bao
Sá gì ngẫu nhĩ mà chào đón nhau
Thưa rằng: ly biệt mai sau
Là trùng ngộ giữa hương màu Nguyên Xuân

Người: Bùi Giáng, *Mưa nguồn*, NXB Hội nhà văn, 1993.



Bài: Bên quán cà phê*Gửi Thanh Niên xuân*

Cà phê vô tận mưa ngu ần
Thành thân vô lượng vui bu ần gọi nhau
Em đi ngõ trước vườn sau
Chào Xuân đâu biết ni ền đau mưa ngu ần

Ni ền vui bất tuyệt cứ tuôn
Xuân xanh bát ngát rẫy run phập ph ồng
Sát-na hiện tại phiêu b ồng
Này băng tuyết nở muôn h ồng tương lai

Cà phê nhớ buổi hôm nay
Chén trà xin hẹn ngày rày năm sau
Ông từ vĩnh biệt tiêu tao
Bu ần vui vô tận chiêm bao chập chờn...

Xuân 95

Bài: Mai sau em về

Em về mấy thế kỷ sau
Nhìn trăng có thấy nguyên màu ấy không
Ta đi còn gửi đôi giòng
Lá rơi có đội ở trong sương mù?

Những thương nhớ lạnh bao giờ
Đường thu chia ngã chân trời rộng thênh
Đây phần hoa của thị thành
Đây hồn thủy thảo khóc tình ngửa ngang
Cần khôn xưa của riêng chàng
Xưa đài vũ trụ thiệp mang riêng mình
Bây giờ đón bước em xinh
S ầu đau nhan sắc bất bình ra sao

Ngu ần: Bùi Giáng, *Mưa nguồn*, NXB Hội nhà văn, 1993**Bài: Vì sao khùng**

Vì yêu dấu quá Nàng thơ
Với em vô tận nên ngơ ngẩn bu ần

Thần tiên Thánh Phật bao dung
Hiều lòng tôi lắm - tôi khùng vì thơ.

Bài: Ngày nay ngày mai

Ngày nay ngày mai hay ngày một
Tôi gặp lại người trong cốt cách phiêu linh
Ngày xưa tuyết bạch bất bình
Đã từng vô tận tâm tình đi hoang
Ngày hôm nay hôm nọ hôm nào
Người đã kể một lần cho tôi biết
Niềm đau đớn xót xa như vĩnh quyết
Niềm điều linh như vĩnh biệt muôn đời.

Tôi về giữ mộng mù khơi,
Kết thành vịnh tượng cho đời chiêm bao.

(Đêm Ngắm Trăng)

**Bài: Rong chơi**

Ngao du tuế nguyệt thập thành
Nắng mưa chìm nổi đã đành lâm ly
Hoàng hôn vĩnh dạ thuận tù
Bình minh tái tặc nhu mỳ cho em.

Bài: Từng cơn

Ùn lên ngọn nước bốn mùa
Núi phơ phất tuyết cổng chùa tịch liêu
Hai hàng phượng đỏ giấn liêu
Từng cơn quạnh quẽ nắng chiều rỉ hoen.

Bài: Tình yêu (I)

Yêu nhau nhiều lúc mộng liêu
Nhớ nhau quá độ nhớ nhiều như thương

Thương nhau quá độ bình thường
Trở thành quái gỡ mộng trường tịch liêu

Lỗi từ tấm tức xế chiều
Hào quang phụ nữ điểm chiều mà ra

Tại người đâu phải tại ta
Tại người như thế thành ta điên rồ

T.B: Đi tu tâm niệm

Đi tu em nhớ một lời
Đừng bao giờ trở lại đời làm giai nhân

Đừng đẹo để đến vô ngần
Chỉ cần chút đỉnh đẹp tận ngần tu (đi).

Bài: Gái bờ mương

Kể từ gái lội bờ mương
Quần không ráo nữa suốt đường mai sau
Hào hoa lơ đãng vẽ màu
Nhớ nhan sắc bỏ quên sầu gái sao?

Gập gềnh chân thấp chân cao
So làm sao được làm sao so làm?
Kể ra câu chuyện chán nhàm
Mà muôn năm vẫn bao hàm nhân gian

Mùa xuân thu vội gieo vàng
Rớt nhưng nhớ hột xuống hàng lạnh xương

Kể chi câu chuyện môi hường
Hôn làm chi gái bờ mường không qu ân.

Bài: Lời sơn nữ

Gánh than lên bán chợ Trời
Thiên Th ân xúm hỏi: Em người ở đâu?
Thưa rằng: Em ở rất lâu
Tr ần gian dưới đó dãi d ầu liên miên
Bảo rằng: chưa rõ tuổi tên?
Thưa rằng: tên tuổi là Em đây r ấ
Nghĩa là Sơn Nữ đó thôi
Hỏi rằng: sao chẳng thấy môi em cười?
Thưa rằng: cười gượng không vui
Nên đành mím miệng một đời cho qua
Hỏi rằng: dưới đó bông hoa
Nở vào mùa Hạ hay là mùa Xuân?
Thưa rằng: cái đó em quên
Vì chùng lo đốt than nên không nhìn
Hỏi rằng: một chút của tin
Muốn trao em giữ, em xin thứ gì?
Thưa rằng: Em chẳng biết chi
Hỏi rằng: Em thích xiêm y không nào?
Thưa rằng: Dày mỏng ra sao?
Bảo rằng: toàn gấm lụa đào nhung hoa
Thưa rằng: chẳng hợp màu da
Toàn thân như hột chà là em đen
Bảo rằng: hãy tắm suối tiên
Một giờ sau Em sẽ đổi đen ra h ồng
Thưa rằng: Em có tắm ch ồng
Yêu màu da cũ kiếu ông em v ề.

Bài: Mộng

Hoàng hôn cơn mộng tháp tùng
Từng vô duyên gọi bóng nùng diễm qua
Anh v ề từ cuối nguyệt hoa
Nhìn em như mộng mị xa xa d ần
Em đi sương bóng vô ng ần
Nhìn anh như ngó một l ần người điên
V ề sau ký ức trước phi ền
Làm sao quên được thuy ền quyên một l ần.

Bài: Chuyện chiêm bao 01

Mông mông trời nước tán thành
Mưa thu cây cối cúi nhìn hoàng hoa
Hoàng hoa Khuê Nữ đậm đà
Sơ khai đậu khấu mặn mà tái sinh
Đi qua tuổi trẻ một mình
Giữa mùa hoa cúc thành linh rét run
Lá c ờn khe khẽ nổi bu ờn
Tr ờn gian tưởng niệm cõi ngu ờn tương lai
Ng ờn bên bến, tựa gốc cây
Ngó chu ờn chu ờn lượn đ ầu ngày đ ầu hôm
S ầu Riêng Măng Cụt hội đàm
Lái Thiêu hương mật chảy tràn môi nhau
Nhe răng thánh thốt cầu nhau:
Anh đừng bóc lột mật đào hớ hênh
Cần nhần từ dưới tới trên
Từ sau tới trước ghi tên tuổi vàng
Tuổi vàng tên ngọc ngửa ngang
Tr ờn phù hạnh phúc chứa chan lệ ngà
Yêu đào từ mọc cành thoa
Ng ờn sương Thúy Đạm vừa sa dấu bèo

Ng ờn: Bùi Giáng, *Mười hai con mắt*, NXB Văn nghệ, 2005.

Trên đây là [những tác phẩm thơ hay nhất của Bùi Giáng](#), hy vọng qua những bài thơ của ông các bạn độc giả có thể hiểu hơn về nỗi lòng, suy tư và sự trăn trở của Bùi Giáng. Tham khảo thêm nhiều tác phẩm hay của các tác giả nổi tiếng khác tại chuyên trang của chúng tôi!

Tham khảo thêm:

- [Tuyển chọn 15+ bài thơ hay của Tố Hữu sống mãi cùng thời gian](#)
- [Top 13+ bài thơ hay nhất của Hàn Mặc Tử nổi bật và cực đáng đọc](#)
- [Những bài thơ hay của Lê Anh Xuân lãng mạn, sâu lắng](#)
- [15+ những bài thơ hay của Trần Đăng Khoa tình cảm và sâu sắc nhất](#)